

ס.ס. אמר לי שבכל פעם שהוא שומע אותי מדבר הוא
נזכר בסנודן. גם סצחי מזכיר לו מצחו של סנודן. (לאביו
היו סעט סחנגדים חריפים ומרים כסנודן זה).

10 מרס

סוף סוף נחתם הסכתב - ונשלח הבוקר להקודתו.
בישיבת ההנהלה ביום 7.3.39 דרשתי הפסקת הסו"ס עם הממשלה.
דעתי הייתה שעד ססירה הצהרתנו ביום 27.2.39 היינו בסדר.
אחרי ססירה ההצהרה החל המדרון. במקום להסתפק במסירה
ההצהרה - נמשכה שיחה, ואחריה שיחות "לא פורמליות", שרק
החלישו בהכרח הממשלה את חוקף ההנגדותנו. לאחר הראיון עם
צ'סברלין היה עוד יסוד כל שהוא לנסות לגלות "בסיס" חדש -
אך סיד אחרי השיחה נחברר שהממשלה עומדת על בסיסה הקודם.
לפי הרכב המשלחת ולפי טבע ראשי הסדברים היה ברור שכל רחיקה
מצדנו סעמדת הצהרתנו חוסיף להמליש אותנו כלפי פנים וכלפי
חוץ. פשוט כך דרשתי להפסיק - לגמרי ובהחלט. לחסהוני הרב
היו אפילו אנשי הסזרחי נגדי: גם הרב ברלין וגם הרב פישמן
הצביעו נגד הצבעה. חסכו בי רק סולד וליפסקי, אולם בהנהלה
נשארתי במיקום של אחד. החלט על מסלול סכתב נגד דעתי. ראיתי
חובה לעצמי לדאוג שהסכתב עד כמה שאפשר יהיה לכבודנו. החששות
שהיו לי בנוגע למכתב - נחקייסו. עבדנו הצעה - אך ססיין עבד

הצעה אחרת, אם כי קראתי לו ובררתי לו היטב היטב דעתי.
ברודצקי הכין נוסח משלו. שלשום בערב לקחנו כל
הנוסחאות וחיברנו נוסח מתאים פחות או יותר. עבודתנו זו
נמשכה עד חצות הלילה.

למחרת נחלטה הפגדות חזקה של סטיין ורדינג
להצעה מכתבנו. גויס לורד בורנסד - שבא במיוחד אחסול בבוקר
למסדרנו לשם כך. סטיין, ברודצקי, גולדמן ומשה נינו לחבר
נוסח חדש. לא רצינו להשתתף במלאכה זו; לא ראינו שום חשק
וצורך בוויכוח עם סטיין ורדינג, וכינסתי ההנהלה לקבל החלטה
בענין זה. ההנהלה מילאה את ידי ואח ידי משה לחבר נוסח
סופי, שאם חיים יחתום עליו ישלח, אם לא - לא ישלח שום מכתב.
המכתב הגיע הבוקר לחיים והוטב בעיניו. הוא הציע רק תיקונים
אחרים - טובים ונכונים שהכנסנו ברצון רב. שלחנו הנוסח
לרדינג בהודעה שזוהי החלטת ההנהלה. רדינג רטן קצת, אך
כג'נלסמן וידיר השלום. גם ליאוניל כהן בא אצלו וראה המכתב -
ואם כי לא היה במאה אחוז מרוצה הודה שיש לנו הזכות המלאה
לשלוח מכתב זה. רק סטיין נשאר זועף אך חיים אמר לו שהמכתב
בסדר.

מלגרפנו תמציתו לאמריקא בלוויית הנימוקים שהמריצו
אותנו לשלוח מכתב, התמצית מלגרפנו גם לארץ ולדרום-אפריקא.
חיים יצא מיד לפריס - וס.ס. הזמין אותנו למחר
לשעה ארבע. כנראה לא יחן חשובה בכתב - או יחן הקרותיו בעל-פה.
לפי דברי העתונאים שלנו הודיע אמס נוויל שהממשלה

תגיש בראשית השבוע הבא לשני הצדדים הצעות חדשות שיש בהן
בסיס להסכם. אם ההצעות לא תתקבלנה - תסגל הממשלה מדיניותה.
ביום ב' הבא חלך משלחת של ידידינו לנוויל: אמרי,
מוריסון, הסרסלי, אולי גם ל.ג. הם ידרשו מדינה פדרלית.
איני מצפה הרבה מהפגישת של מחר. איני מאמין
שהממשלה תחזור בה מהצעתה העיקרית: מדינה "עצמאית". יתכן
שיקטנו עכשיו הצעתם בפרוזות מחוקות: ערובות ל"בית הלאומי",
קליה קצוצה למספר שנים ועוד.

אילו היה כאן חיים הייתי דורש שמחר תהיה הפגישה
האחרונה שלנו עם הממשלה, כי איני מעלה על הדעת שיקבלו את
אתה האלטרנטיבות שלנו. יתכן שישחקו בטריטוריות פדרליסטיות -
אך העיקר לא יחנו לנו: שלטון של עליה. בלי חיים לא אנהק
בהחלט את המו"ם - אך אודיע בבהירות מכסיכלית לממשלה את
עמדי.

מפי מוסינזון שמעתי פרטים על האספה המיסתורית
שכנס פ.ר. בביתו של רוקח לפני התחלת השיחות בלונדון.
הוזמנו והשתתפו: רוקח, אריאב, ביטקובסקי, עוזיאל, שנקר
סופרסקי, מוסינזון (שוקן הוזמן ע"י פ.ר. כבא"כוח ציוני א' -
אך לדברי מוסינזון התנגד הוא לכך, ושוקן לא הוזמן), רפפורט
ועוד אחדים. פ.ר. נאם במשך שעה וחצי. מוסינזון אומר שלא
ידע אחרי הנאום מה הוא, פ.ר., רוצה להגיד. הוא סיפר שדיבר
עם ס.מ., הליפכס, הנציב, ואמר להם כך וכך. התאונן על ויצמן.

אין ו. יודע איך לנהל הפוליטיקה ואין ו. נשמע לו, לפ.ר.,
הוא פ.ר. אמר לו-נן שלא ישחחף בשיחות, אך ו-נן לא שמע לו,
ופ.ר. מציע שמשלח אר"ית חלך ללונדון ותדרוש אי-השתחפחות.
מוסינזון - לדברי עצמו - שאל את פ.ר. באיזו
סמכות הוא נוחן הוראות לו, ומדוע הוא סבור שו. צריך להשמע
לו.

דווקא רוקח ואריאב התנגדו לפ.ר. לדעתם צריכים
להשחחף בשיחות. פ.ר. רצה לחת למוסינזון ולסופרסקי הוצאות
הדרך - אך מוסינזון סרב. סופרסקי נסע על חשבון פ.ר.
פ.ר. נחן כסף לארגון הימין. פ.ר. דרש להכניס
לועד הלאומי אישים כגון אלישר.

מסיפורו של מוסינזון סתבר רק שפ.ר. רוצה
לשלוט בישוב - אך לא באופן ישר, על-ידי קבלת אחריות,
אלא ע"י בובות שהוא יכניס לזה"ל ויעשו רצונו - ויעמדו
כנגד הנחלת הסוכנות שאינה כפופה למרותו של פ.ר.

11 סרס

הישיבה אה"צ עם הממשלה - מסום מה קוראים לה
"אי-פורסלית", אם כי מצד הממשלה משתתפים בה בעשרה אנשים -
היתה סייגעת, מבהירה ומעוררת דאגה.
ניכר היה שבחוגי הממשלה סתבירה הטינא על עמדת
היהודים. הדבר נאמר אבל הורגש שהם סיהסים לנו סכסכים

• / •